

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

N:o 1197—1203

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1197	Laki maaseutuelinkeinotilastoista	3481
1198	Laki yhteismetsälain muuttamisesta	3483
1199	Laki yhteismetsäosuuksien lunastamisesta annetun lain kumoamisesta	3487
1200	Metsäasetus	3488
1201	Asetus maanmittauslaitoksesta annetun asetuksen 19 §:n muuttamisesta	3492
1202	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eräiden maanmittauslaitoksen suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista sekä suoritteista perittävistä maksuista	3493
1203	Liikenneministeriön päätös merenkulkulaitoksen maksullisista suoritteista annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	3495

N:o 1197

Laki

maaseutuelinkeinotilastoista

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tilastoviranomainen

Maatila- ja puutarhatalouden sekä niihin liittyvän kaupan ja jalostuksen samoin kuin muiden maaseutuelinkeinojen harjoittamista koskevia tilastoja tuottaa ja julkaisee maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus.

2 §

Tiedonantovelvollisuus

Jokainen, joka harjoittaa 1 §:ssä mainittua toimintaa, on velvollinen antamaan tilastojen laatimisen kannalta välttämättömät tiedot harjoittamansa toiminnan lajista, sijainnista, omistus- ja hallintasuhteista, tuotteista, taloudesta ja toiminnan edellyttämistä tuotantopanoksista sekä muista voimavaroista ja niiden käytöstä.

Valtion viranomaiset ovat velvollisia antamaan tietopalvelukeskukselle salassapito-

säännösten estämättä 1 momentissa tarkoitettut tiedot.

Maatalousyrittäjien eläkelaitos on velvollinen antamaan tietopalvelukeskukselle salassapitosäännösten estämättä hallussaan olevat maatilaan ja sen hallintaan liittyvät tiedot sekä maatilan omistajaa ja haltijaa koskevat nimi-, henkilötunnus- ja osoitetiedot 1 §:ssä mainittujen toimintojen harjoittajista.

3 §

Tietojen käsittely, salassapito ja luovuttaminen

Tätä lakia sovelletaan myös maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain (1515/94) mukaisen rekisterinpidon yhteydessä kerättyihin tilastotietoihin.

Tietojen keräämisen perusteissa ja järjestämisessä, tietojen käsittelyssä ja tilastojen laatisemissa sekä tietojen salassapidossa ja luo-

HE 188/1996

MmVM 20/1996

EV 220/1996

162—1996

460301A

vuttamisessa noudatetaan, mitä tilastolaissa (62/94) säädetään.

Sen estämättä, mitä tilastolain 18 §:n 2 momentissa säädetään, tietopalvelukeskus voi luovuttaa tieteellistä tutkimusta ja tilastollista selvitystä varten myös tunnistetiedoilla tiedot iästä, sukupuolesta, koulutuksesta ja ammatista edellyttäen, että tietojen saajalla on henkilörekisterilain (471/87) mukainen oikeus kerätä ja tallettaa näitä tietoja.

4 §

Kustannukset

Tietopalvelukeskuksella on oikeus saada tässä laissa tarkoitetut tiedot maksutta. Jos kysymyksessä on kuitenkin tiedonantajan hallussa olevien laajojen massaluonteisten tietoaineistojen luovuttaminen, tietojen luovuttamisesta välittömästi aiheutuvat kustannukset korvataan.

5 §

Rangaistussäännökset

Tiedonantovelvollinen, joka tahallaan laiminlyö tässä laissa tarkoitettujen tietojen antamisen, on tuomittava *maaseutuelinkeino-tilastoista annetussa laissa säädetyn tiedon-*

antovelvollisuuden täyttämättä jättämisestä sakkoon.

Tiedonantovelvollinen, joka tahallaan antaa väärän tiedon tai ilmoituksen tässä laissa säädetyn tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi, on tuomittava *maaseutuelinkeino-tilastoista annetussa laissa tarkoitettua tilastoa koskevan väärän tiedon antamisesta* sakkoon.

Jos 1 tai 2 momentissa mainittua rikkomusta on pidettävä kokonaisuudessaan ilmeisen vähäisenä, tietopalvelukeskus voi jättää ryhtymättä toimenpiteisiin rikkoneen saattamiseksi syytteeseen.

6 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän lain täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa asianomainen ministeriö.

7 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan maatilatilastosta 25 päivänä elokuuta 1975 annettu laki (675/75) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1198

Laki**yhteismetsälain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 11 päivänä tammikuuta 1991 annetun yhteismetsälain (37/1991) 6, 8, 12, 35, 40, 42, 44, 50 ja 51 §, sekä 53—55 §,
muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §, 4 §:n 1 momentti, 5, 7 ja 9 §, 10 §:n 1 momentin 2, 3 ja 5 kohta, 11 §, 13 §:n johdantokappale, 33 ja 34 §, 38 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 39, 41, 43 ja 45—49 §, 52 § ja 56 §:n 1 momentti sekä
lisätään 4 §:ään uusi 3 momentti, 10 §:n 1 momenttiin uusi 1 a kohta ja 13 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §

Kiinteistöihin kuuluvan yhteismetsän hallinnosta ja käytöstä säädetään tässä laissa.

2 §

Yhteismetsän osakas on se, jonka omistamaan kiinteistöön kuuluu osuus yhteismetsään. Osakkaat muodostavat yhteismetsän osakaskunnan.

Osakkaista pidetään osakasluetteloa, johon merkitään osakkaat ja heidän kiinteistöjensä yhteismetsäosuudet.

4 §

Yhteismetsän alue on pysytettävä vähentymättömänä. Alue, joka soveltuu paremmin muuhun tarkoitukseen kuin metsätalouden harjoittamiseen, saadaan kuitenkin asianomaisen ministeriön luvalla ja sen määräämillä ehdoilla täyttää vastiketta vastaan luovuttaa yhteismetsästä erotettavaksi. Lupa ei kuitenkaan ole tarpeen, jos luovutettavan

alueen merkitys yhteismetsän harjoittamalle metsätaloudelle on vähäinen.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske yhteismetsää, joka on muodostettu kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 96 §:n mukaisesti.

5 §

Asianomainen ministeriö voi, milloin olosuhteiden olennainen muuttuminen tai muu erityinen syy niin vaatii, osakaskunnan hakemuksesta myöntää luvan yhteismetsän jakamiseen niiden kiinteistöjen kesken, joihin kuuluu osuus yhteismetsään. Jos yhteismetsästä ei jakamalla voitaisi muodostaa osakaskiinteistöille soveliaita metsäpalstoja tai jos jakaminen muuten ei ole tarkoituksenmukaista, lupa voidaan myöntää yhteismetsän myymiseen osakkaiden hyväksi.

Yhteismetsä, jonka hallinto ja käyttö yhtenä kokonaisuutena on ilmeisen epätarkoituksenmukaista, voidaan osakaskunnan hake-

muksesta asianomaisen ministeriön luvalla jakaa kahdeksi tai useammaksi yhteismetsäksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu lupa ei ole tarpeen, kun kysymys on yhteismetsästä, joka on muodostettu kiinteistönmuodostamislain 96 §:n mukaisesti.

7 §

Kiinteistön tai kiinteistöön kuuluvan alueen liittämistä yhteismetsään kiinteistölle annettavaa yhteismetsäosuutta vastaan säädetään kiinteistönmuodostamislain 10 luvussa.

9 §

Kiinteistön osuutta yhteismetsään (*yhteismetsäosuus*) ei saa erikseen luovuttaa tai siirtää eikä pidättää, ellei jäljempänä toisin säädetä.

10 §

Yhteismetsäosuus saadaan erikseen luovuttaa, siirtää tai pidättää:

1 a) kun kysymys on osuudesta sellaiseen yhteismetsään, joka on muodostettu kiinteistönmuodostamislain 96 §:n mukaisesti tai osuudesta, joka on syntynyt mainitun lain 99 §:n mukaisesti;

2) kun kiinteistö tai kiinteistön koko alue lunastetaan taikka pyydetään liitettäväksi valtion metsämaahan tai kun kiinteistö pyydetään liitettäväksi pakkolunastusyksikköön sen mukaan kuin erikseen säädetään;

3) kun yhteismetsäosuus luovutetaan kiinteistölle, joka täyttää maaseutuelinkeinolain mukaisen tuensaannin yleiset edellytykset, taikka tilalle, jonka omistaja voi päästä osalliseksi porotalouslain (161/1990), luontaiselinkeinolain (610/1984) tai kolttalain (253/1995) mukaisista tukitoimenpiteistä;

5) kun yhteismetsäosuus pidätetään luovutettaessa kiinteistö tai kiinteistön koko alue valtiolle tai kunnalle.

11 §

Kun kiinteistö, johon kuuluu yhteismetsäosuus, halotaan tai lohkotaan, sovelletaan yhteismetsäosuuteen, mitä kiinteistönmuodostamislain 13 luvussa säädetään osuudesta yhteiseen alueeseen.

13 §

Osakaskunnan on laadittava toimintaansa varten ohjesääntö. Ohjesäännössä on mainittava:

Ohjesääntö on lähetettävä asianomaiselle metsäkeskukselle tiedoksi.

33 §

Osakaskunnalla on oltava vähintään kaksi tilintarkastajaa. Yhden tilintarkastajista valitsee metsäkeskus.

34 §

Yhteismetsää on hoidettava ja käytettävä metsäsuunnitelman mukaan, jollei siitä poikkeamiseen ole erityistä syytä. Ennen kuin osakaskunta on hyväksynyt metsäsuunnitelman, yhteismetsää saadaan hoitaa ja käyttää ottaen huomioon metsäsuunnitelman laadinnalle 2 momentissa säädetyt vaatimukset.

Metsäsuunnitelmaa laadittaessa on otettava huomioon kestävän metsätalouden harjoittamisen asettamat vaatimukset.

Metsäsuunnitelma on lähetettävä asianomaiselle metsäkeskukselle tiedoksi. Jos osakaskunta ei huolehdi metsäsuunnitelman laatimisesta, on metsäkeskuksen huolehdittava suunnitelman laatimisesta osakaskunnan kustannuksella.

Kiinteistötoimitusta koskevat erityissäännökset

38 §

Yhteismetsästä 4 §:n 1 momentin mukaan luovutettu alue sekä 5 §:n 1 momentin mukaan myyty yhteismetsä muodostetaan kiinteistöksi tai siirretään kiinteistöön noudattaen, mitä kiinteistönmuodostamislaissa säädetään lohkomisesta. Muodostettava kiinteistö vapautuu yhteismetsän osakaskiinteistöihin vahvistetuista kiinnityksistä.

Jos yhteismetsästä luovutetun alueen tai yhteismetsän myymisen vuoksi yhden tai useamman osakaskiinteistön arvo merkittävästi alenee, on osakaskunnan talletettava näille kiinteistöille kuuluva osuus kauppahinnasta korkoineen lääninhallitukseen, jos näihin kiinteistöihin kohdistuu panttisaamia. Lohkomistoimituksessa on toimitusmiesten annettava lausunto, minkä kiinteistöjen osalta kauppahinta on talletettava. Kauppa-

hintaa ei saa jakaa ennen lausunnon antamista.

Talletettuun kauppahintaan on panttioikeuden haltijalla sama oikeus kuin hänellä on osakskiinteistöön. Jollei osakskiinteistön omistaja voi näyttää kaikkien panttioikeuden haltijain antaneen lupaa talletetun kauppahinnan nostamiseen, on lääninhallituksen jaettava varat niin kuin kiinteän omaisuuden kauppahinnan jakamisesta säädetään ulosotolaissa (37/1895).

39 §

Kun yhteismetsän jakamiseen osakskiinteistöjen kesken on myönnetty 5 §:n 1 momentissa tarkoitettu lupa, osakaskunnan on haettava asianomaiselta maanmittaustoimistolta jaon suorittamista. Jakamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kiinteistönmuodostamislain 139 §:n 1 momentissa ja 142—147 §:ssä säädetään.

Kun yhteismetsän jakamiseen kahdeksi tai useammaksi yhteismetsäksi on myönnetty 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu lupa, osakaskunnan on haettava jaon suorittamista asianomaiselta maanmittaustoimistolta. Jakamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kiinteistönmuodostamislain 139 §:n 1 momentissa ja 142—147 §:ssä säädetään halkomisesta.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään yhteismetsän jakamisesta noudatettavasta menettelystä, koskee vastaavasti yhteismetsää, joka on muodostettu kiinteistönmuodostamislain 96 §:n mukaisesti.

41 §

Alue, jonka osakaskunta on saanut luovutuksen kautta, liitetään yhteismetsään noudattaen, mitä kiinteistönmuodostamislain 13 luvussa säädetään alueen liittämistä yhteiseen alueeseen.

Kiinteistö, johon osakaskunnalla on lainhuuto, voidaan yhdistää yhteismetsään, jos kiinteistöön ei kohdistu kiinnityksiä eikä sillä ole oikeutta erityiseen etuuteen tai osuutta muuhun yhteiseen alueeseen kuin siihen yhteismetsään, johon se yhdistetään. Muutoin yhdistämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä kiinteistönmuodostamislain 17 luvussa säädetään kiinteistöjen yhdistämisestä. Yhteismetsän ja siihen liitettävän alueen tai siihen yhdistettävän kiinteistön ei kuitenkaan tarvitse sijaita samassa kunnassa.

Jos yhteismetsä muodostuu eri kuntiin

kuuluvista rekisteriyksiköistä, 1 momentissa tarkoitettu alue liitetään siihen rekisteriyksikköön, joka sijaitsee samassa kunnassa kuin liitettävä alue, ja 2 momentissa tarkoitettua yhdistämisessä kiinteistö yhdistetään siihen rekisteriyksikköön, joka sijaitsee samassa kunnassa kuin yhdistettävä kiinteistö. Jollei yhteismetsä sijaitse miltään osin samassa kunnassa kuin liitettävä alue tai yhdistettävä kiinteistö, alueesta tai kiinteistöstä muodostetaan liittämässä tai yhdistämisessä erillinen rekisteriyksikkö, joka kuuluu osana yhteismetsään.

43 §

Jos kiinteistörekisterin pitäjä 41 §:n 2 momentissa tarkoitettua yhdistämistä käsitellessään havaitsee, että yhteismetsään yhdistettävään kiinteistöön kuuluu yksityinen erityinen etuus, osuus yhteiseen erityiseen etuuteen tai osuus muuhun yhteiseen alueeseen kuin osakaskunnan hallinnossa olevaan yhteismetsään, sen on, ennen kuin se tekee päätöksen yhdistämisestä, varattava osakaskunnalle tilaisuus panna kahden kuukauden kuluessa viireille kiinteistötoimitus, jossa etuudet taikka osuudet etuuksiin tai yhteisiin alueisiin asianosaisten sopimuksesta siirretään luovuttajan omistamaan muuhun kiinteistöön tai lohkotaan luovuttajalle eri kiinteistöksi. Jollei sopimusta luovuttajan kanssa aikaansaadaksen, osakaskunnalla on oikeus luovuttaa sanottu osuudet tai etuudet muullekin henkilölle. Toimituksessa noudatetaan, mitä kiinteistönmuodostamislain 139 §:n 1 momentissa ja 142—147 §:ssä säädetään yhteiseen alueeseen olevan osuuden ja erityisen etuuden siirrosta tai erottamisesta.

45 §

Yhteismetsän osakaskunnan hankkima yhteismetsäosuus erotetaan luovuttavasta kiinteistöstä ja siirretään yhteismetsän osakkaiden kiinteistöihin niiden aikaisempien osuuksien mukaisessa suhteessa toimituksessa, johon sovelletaan, mitä kiinteistönmuodostamislain 139 §:n 1 momentissa ja 142—147 §:ssä säädetään lohkomisesta. Jos yhteismetsäosuus on seurannut osakaskunnan hankkimaa määräalaa, osuus siirretään osakkaiden kiinteistöihin kuitenkin siinä toimituksessa, jossa määräala erotetaan emä kiinteistöstä.

Yhteismetsäosuuden yhteismetsään liittämisen edellytyksenä on, että osakaskunta on saanut osuuteen lainhuudon ja että kiin-

teistöön, josta osuus otetaan, ei kohdistu kiinnityksiä tai liitettävä osuus vapautetaan vastaamasta sanotun kiinteistön kiinnityksistä. Edellytyksenä vapauttamiselle on, että panttioikeuden haltija antaa siihen suostumuksensa. Vapauttaminen voi tapahtua panttioikeuden haltijan suostumuksesta, jos kiinteistö, josta osuus otetaan, riittää liittäminen jälkeen selvästi vastaamaan siihen kohdistuvista panttisaamisista. Vapauttamista koskevasta päätöksestä on viipymättä ilmoitettava kirjaamisviranomaiselle.

Jos 41 §:n 2 momentin mukaan yhteismetsään yhdistettävään kiinteistöön kuuluu osuus yhteismetsään, siirtyy tämä osuus samalla, kun kiinteistö yhdistetään yhteismetsään, osakkaiden kiinteistöihin niiden yhteismetsäosuusien mukaisessa suhteessa. Yhdistämissä päätöksessä on tällöin päätettävä osakaskiinteistöjen yhteismetsäosuusien suuruudesta.

46 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, yhteismetsäosuuteen sovelletaan, mitä kiinteistönmuodostamislain 13 luvussa säädetään osuudesta yhteiseen alueeseen.

47 §

Mitä tässä laissa säädetään kiinnityksestä, sovelletaan myös muihin lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin merkittyihin panttioikeuksiin.

48 §

Jos kiinteistötoimituksen tai muun kiinteis-

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

tönmuodostusta koskevan toimenpiteen johdosta aiheutuu yhteismetsän osakaskiinteistöjä tai niiden osuuksia koskevia muutoksia, on kiinteistörekisterin pitäjän ilmoitettava siitä osakaskunnalle osakasluetteloon tehtävää merkintää varten. Yhteismetsän pinta-alaa ja rajoja koskevista muutoksista on ilmoitettava asianomaiselle metsäkeskukselle.

49 §

Tämän lain noudattamista valvovat metsäkeskukset. Toimivaltainen on se metsäkeskus, jonka toimialueella yhteismetsä tai suurin osa siitä sijaitsee.

52 §

Osakaskunnan velasta voidaan yhteismetsästä metsäkeskuksen osoituksen mukaan ulosmitata ja myydä puita noudattaen, mitä ulosottolaissa säädetään irtaimen omaisuuden ulosmittauksesta ja myymisestä.

56 §

Metsäkeskuksen on pidettävä yhteismetsien osakaskunnista rekisteriä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantulemista vireille tulleet maanmittaustoimitukset käsitellään loppuun muutettavan lain säännösten mukaisesti.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1199

Laki

yhteismetsäosuuksien lunastamisesta annetun lain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan yhteismetsäosuuksien lunastamisesta 11 päivänä kesäkuuta 1971 annettu laki (455/1971) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Ne lunastusasiat, joita koskeva lupahakemus on tullut Metsähallituksessa vireille ennen tämän lain voimaantuloa, käsitellään loppuun kumottavan lain säännösten mukaisesti.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1200

Metsäasetus

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun metsälain (1093/1996) nojalla:

1 §

Metsätalouden alueellinen tavoiteohjelma

Metsälain 4 §:ssä tarkoitettuun metsätalouden alueelliseen tavoiteohjelmaan tulee sisältyä:

1) yleiskuvaus metsien ja metsätalouden tilasta sekä kehittämistarpeista ja -tavoitteista;

2) kuvaus metsien biologisesta monimuotoisuudesta ottaen huomioon myös luonnon-suojelulain (1096/1996) nojalla muodostetut suojelualueet ja rajoitetun metsätaloustalouden piirissä olevat alueet;

3) puuntuotanto sekä sen kehittämistarpeet ja -tavoitteet;

4) tarpeet ja tavoitteet metsien biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi metsälain 10 §:n 1—3 momentissa tarkoitettulla tavalla;

5) tavoitteet kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) mukaiselle toiminnalle;

6) puunkäyttö ja sen nykytilanne sekä puunkäytön kehittämistarpeet ja -tavoitteet;

7) kuvaus metsätalouteen liittyvästä yritystoiminnasta ja ehdotukset erityisesti pienyritystoiminnan edistämiseksi;

8) metsätalouden työllisyysvaikutukset ja niiden kehittämismahdollisuudet sekä ehdotukset työllisyyden edistämiseksi;

9) arvio tavoiteohjelman toteutumisen taloudellisista vaikutuksista; sekä

10) arvio tavoiteohjelman toteutumisen ympäristövaikutuksista.

Metsäkeskuksen on oltava tavoiteohjelmaa laatiessaan yhteistyössä alueen keskeisten metsätalouden tahojen sekä ympäristönsuojeluviranomaisten ja muiden ohjelman laatimisen kannalta tarpeellisten tahojen kanssa. Metsähallituksen tulee osallistua ohjelman laatimiseen hallinnassaan olevien maiden osalta.

Tavoiteohjelmaa tarkistetaan enintään viiden vuoden välein.

2 §

Toimenpiteet uuden puuston aikaansaamiseksi

Metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja taimikon perustamista koskevia toimenpiteitä ovat taimikon perustamista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä maanpinnan käsittely. Jos turvemaan vesitalous on uudistushakkuun vuoksi siinä määrin muuttunut, että se vaarantaa metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun taimikon aikaansaamisen, toimenpiteisiin kuuluu myös vesitalouden järjestely.

Metsää viljellen uudistettaessa perustamista koskevia toimenpiteitä ovat lisäksi istutus ja kylvö. Viljelyssä tulee käyttää riittävä määrä alkuperältään ja muiltakin ominaisuuksiltaan uudistusalan olosuhteisiin sopivaa metsänviljelyaineistoa.

Metsää luontaisesti uudistettaessa metsälain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettuja taimetumisedellytyksiä ylläpitäviä toimenpiteitä

ovat maanpinnan käsittely, taimettumista haittaavien puiden ja pensaiden raivaus sekä ruohon-, heinän- ja vesakontorjunta.

Metsää luontaisesti uudistettaessa uudistus-
tusalalla tulee olla riittävä määrä sellaisia luontaisesti syntyneitä ja niitä tarvittaessa täydentäviä viljelytaimia, joilla on edellytykset kehittyä metsälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi taimikoksi seuraavasti:

1) Lapin metsäkeskuksen alueella, suoja-
metsäaluetta lukuun ottamatta, seitsemässä
vuodessa metsälain 8 §:n 2 momentissa tar-
koitettujen toimenpiteiden loppuunsaattami-
sesta;

2) Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan metsä-
keskusten alueilla viidessä vuodessa metsä-
lain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen perus-
tamistoimenpiteiden loppuunsaattamisesta;
sekä

3) muualla maassa kahdessa vuodessa
metsälain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen
toimenpiteiden loppuunsaattamisesta.

3 §

Kohtuullinen aika taimikon aikaansaamiseksi ja uudistushakkuun päättymisen

Arvioitaessa metsälain 8 §:n 1 momentissa
tarkoitettua kohtuullista aikaa sellaisen tai-
mikon aikaansaamiseksi, jonka kehittymistä
muu kasvillisuus ei välittömästi uhkaa, tulee
ottaa huomioon uudistusalan ilmastollinen
sijainti, taimikon pääasialliset puulajit sekä
uudistusalan viljavuus ja pintakasvillisuus.

Uudistushakkuu katsotaan päättyneeksi,
kun hakkuu on edennyt niin pitkälle, että
hakkuualalle on syntynyt metsänuudistamista
edellyttävä aukko tai hakkuualueella ei enää
ole metsälain 5 §:n 2 momentissa tarkoitet-
tua kasvatuskelpoista puustoa.

4 §

Taimikon arviointiperusteet

Taimikko on metsälain 8 §:n 1 momentis-
sa tarkoitettulla tavalla taloudellisesti kasva-
tuskelpoinen silloin, kun taimikon pääasial-
listen puulajien taimilla on edellytykset ke-
hittyä laadultaan ja mitoiltaan taloudellisesti
arvokkaaksi puustoksi sekä kun uudistusala-
lla on tarvittava määrä taimia riittävän tasai-
sesti jakautuneena.

5 §

Edellytykset uuden puuston aikaansaamista koskevan velvoitteen raukeamiselle

Harkittaessa, voidaanko päättää, että
metsälain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettu
uuden puuston aikaansaamista koskeva vel-
voite raukeaa on otettava huomioon, onko
2 §:ssä tarkoitettu, kohtuullisiksi katsottavat
toimenpiteet tehty metsänhoidollisesti oikeaan
aikaan ja onko niitä tehtäessä noudatettu
riittävää huolellisuutta sekä onko uudistumi-
sen epäonnistuminen johtunut sellaisesta
luonnontuhosta, johon ei ole voitu kohtuu-
della ennalta varautua.

6 §

Tarkemmat määräykset uuden puuston aikaansaamisesta

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministe-
riö voi antaa tarkempia määräyksiä metsä-
lain 8 §:n 5 momentissa tarkoitetuista toi-
menpiteistä ja niiden toteuttamisen määrä-
ajasta sekä kohtuullisesta ajasta taimikon
aikaansaamiseksi ja taimikon arviointiperus-
teista.

7 §

Erityisen tärkeät elinympäristöt

Metsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoite-
taan momentin:

1) 1 kohdassa mainituilla välittömällä lä-
hiympäristöillä vyöhykettä, jonka puusto ja
pensaskerros sekä pysyvän veden läheisyys
luovat ympäristöstä poikkeavat kasvuolot ja
pienilmaston;

2) 2 kohdassa mainituilla korvilla sellaisia
reheviä korpia, joissa on pitkäaikaisen häi-
riöttömän kehityksen tuloksena syntynyttä
vaateliasta ja rehevää kasvillisuutta;

3) 3 kohdassa mainituilla rehevillä lehto-
laikuilla ainoastaan lehtolaikkuja, jotka erot-
tuvat selvästi ympäristöstään vaateliaan kas-
villisuutensa vuoksi;

4) 4 kohdassa mainituilla ojittamattomalla
suolla ojittamatonta suota silloinkin, kun
suohon on kaivettu ojia, mutta ojat ovat yk-
sittäisiä eivätkä ne ole kuivattaneet suota;

5) 5 kohdassa mainituilla elinympäristöillä
kallioperään tai kivennäismaahan uurtuneita,
jyrkkärinteisiä, yleensä vähintään kymmenen
metriä syviä rotkoja ja kuruja, jos niille on

luonteenomaista muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus;

6) 6 kohdassa mainituilla elinympäristöillä yleensä vähintään kymmenen metriä korkeita kalliojyrkänkaita ja niiden varjostamia välittömiä alusmetsiä, jos niissä rapautumistuotteiden seurauksena on muusta metsäympäristöstä poikkeavaa vaateliasta kasvillisuutta; sekä

7) 7 kohdassa mainituilla elinympäristöillä kohdan mukaisia hietikoita, kallioita, kivikoita, louhikoita, vähäpuustoisia soita ja rantaluhtia, jos niiden ominaispiirteitä ovat erityiset kosteusolot, ravinnetilanne sekä luonnontilaisen kaltaisena säilynyt puusto vanhoine ylispuineen tai kelopuineen ja lahopuineen.

8 §

Erityisen tärkeiden elinympäristöjen luonnontilaisuus

Metsälain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä pidetään luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisina, jos niiden biologisen monimuotoisuuden kannalta olennaiset ominaispiirteet ovat säilyneet aikaisemmasta ihmisen toiminnasta huolimatta tai elinympäristöä on käsitelty metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön metsälain 10 §:n 4 momentin nojalla antamien määräysten mukaisesti. Metsälain 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua pienvesien lähiympäristöjä voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisina myös jos ihmisen toiminnan vaikutuksesta pienveden veden laatu on huonontunut tai virtaus-suhteet ovat muuttuneet.

9 §

Metsänkäyttöilmoitus

Metsälain 14 §:ssä tarkoitettussa metsänkäyttöilmoituksessa tulee antaa seuraavat tiedot:

1) maanomistajan, hallintaoikeuden tai muun erityisen oikeuden haltijan nimi sekä heidän yhteystietonsa;

2) metsänhakkuuoikeuden haltijan nimi ja yhteystiedot, jos hakkuuoikeus on luovutettu ennen ilmoituksen tekemistä;

3) kiinteistön nimi ja rekisterinumero tai kiinteistötunnus sekä kiinteistön sijaintikunta ja -kylä;

4) toimenpidealueen sijainti riittävällä tarkkuudella kartalla tai koordinaatteina ilmaistuna sekä pinta-alat metsiköittäin;

5) hakkuun metsälain 5 §:n 1 momentin tai 6 §:n 1 momentin mukainen tarkoitus metsiköittäin, ja jos kysymyksessä on lain 6 §:n 1 momentin mukainen hakkuu, selvitys kohteen erityisluonteesta ja sen edellyttämästä hakkuutavasta;

6) uudistushakkuussa metsiköittäin kasvupaikan laatu, puuston keskiläpimitta, ikä tai kehitysluokka, selvitys siitä, onko uudistamistapa luontainen uudistaminen, kylvö vai istutus, uudistamisen pääasiallinen puulaji, maanpinnan käsittelymenetelmä sekä taimikon perustamista koskevien toimenpiteiden loppuunsaattamisaika;

7) jos metsätalousmaata otetaan metsälain 3 §:ssä tarkoitettuun muuhun käyttöön tieto uudesta käyttötarkoituksesta ja siitä, onko käyttömuodon muutokselle myönnetty viranomaisen lupa;

8) onko kysymyksessä metsälain 12 §:ssä tarkoitettu suojametsäalue tai 13 §:ssä tarkoitettu suojaluokka; sekä

9) jos metsän käsittely koskee metsälain 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja elinympäristöjä, millaisista elinympäristöistä on kysymys, luettelo suunnitelluista metsätaloudellisista toimenpiteistä, kuten hakkuista, ojituksesta, metsätien rakentamisesta, maanpinnan käsittelystä ja lannoituksesta sekä selvitys siitä, miten suunnitelluissa toimenpiteissä otetaan huomioon elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttäminen.

Metsänkäyttöilmoitukseen voidaan 1 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällyttää tietoja siitä, miten suunnitellussa toimenpiteessä on tarkoitus turvata yleiset edellytykset metsän biologiselle monimuotoisuudelle ominaisten elinympäristöjen säilymiselle myös muualla kuin metsälain 10 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuilla alueilla.

Siltä osin kuin 1 momentissa edellytetyt tiedot ilmenevät metsäkeskuksen käytettävissä olevasta metsäsuunnitelmasta tai muusta suunnitelmasta, metsänkäyttöilmoituksessa voidaan viitata mainittuun suunnitelmaan.

10 §

Poliisiviranomaisen virka-apu

Poliisiviranomainen on velvollinen tarvittaessa antamaan virka-apua metsälain täytän-

töönpanoa ja sen noudattamisen valvontaa koskevista asioissa.

11 §

Ilmoitukset metsäkeskukselle

Metsänkäyttöilmoitus voidaan tehdä kirjallisesti tai sähköisesti. Ilmoitus katsotaan toimitetuksi metsäkeskukselle, kun se on saapunut metsäkeskuksen toimipaikkaan taikka kun ilmoitus tai vastaavat tiedot on toimitettu metsäkeskuksen toimihenkilölle.

12 §

Eräät määräpäivät

Yksityismetsälain (412/1967) 2 §:n 2 momentissa säädetty velvoite metsän uudistamiseen hakkuun jälkeen raukeaa, jos metsäkeskus ei viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001 ole tehnyt metsälain 20 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettua sopimusta korjaavista toimenpiteistä tai antanut metsälain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä korjaavista toimenpiteistä taikka ryhtynyt mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Metsänkäyttöilmoitusta ei tarvitse tehdä hakkuista, jotka on aloitettu ennen metsälain voimaantuloa ja jotka saatetaan loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997, jos hakkuusta on tehty yksityismetsälain 7 §:ssä tarkoitettu hakkuuilmoitus tai jos kysymyksessä on metsälautakunnan tai metsäkeskuksen määrääjäksi hyväksymän hakkuu- ja uudistamissuunnitelman mukainen hakkuu. Metsänkäyttöilmoitusta ei tarvitse tehdä myöskään sellaisista hakkuista, jotka saate-

taan loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997, jos hakkuusta ei olisi tarvinnut tehdä hakkuuilmoitusta eikä yksityismetsälain mukaista hakkuu- ja uudistamissuunnitelmaa.

13 §

Tarkemmat määräykset

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Yksityismetsäasetusta (300/1991) sovelletaan edelleen tapauksiin, joihin sovelletaan metsälailla kumotun yksityismetsälain säännöksiä.

Siihen asti kunnes metsälain (1093/1996) 12 §:n mukainen valtioneuvoston päätös suojametsäalueista on annettu, sanotussa lainkohdassa tarkoitettuja suojametsäalueita ovat nykyiset Lapin läänissä Enontekiön, Inarin, Kittilän, Kolarin, Muonion, Sallan, Savukosken, Sodankylän ja Utsjoen kunnissa sijaitsevat suojametsäalueet, joiden rajat on käyty ja maastoon merkitty 13 päivänä joulukuuta 1979 kiinteistörekisteriin merkityssä maanmittaustoimituksessa n:o 823.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1201

Asetus

maanmittauslaitoksesta annetun asetuksen 19 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan maanmittauslaitoksesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen (1631/1993) 19 § seuraavasti:

19 §

Asianomaisen maanmittaustoimiston toimihenkilö voi maanmittauslaitoksesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna avustustehtävänä

1) laatia kiinteää omaisuutta koskevan kauppakirjan ja muun luovutuskirjan sekä tilusvaihtoa ja rasiteoikeutta koskevan sopimuksen ja muun sopimuksen, jota kiinteistötoimituksen suorittaminen edellyttää;

2) toimia asiamiehenä lainhuudatus- ja muussa kirjaamisasiassa; sekä

3) avustaa maanmittauslaitoksen tehtäväalueeseen liittyvissä kiinteistöjä koskevien asioiden hoidossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1202

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eräiden maanmittauslaitoksen suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista sekä
suoritteista perittävistä maksuista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n sekä kiinteistöjen kauppahintarekisteristä ja kauppahintatilastosta 18 päivänä heinäkuuta 1980 annetun lain (552/1980) 5 §:n 3 ja 4 momentin nojalla, sellaisina kuin viimeksi mainitut lainkohdat ovat laissa 1030/1994:

1 §

Maksuttomia julkisoikeudellisia suoritteita ovat päätös ja muu toimituskirja

- 1) hallintokantelusta;
- 2) viranomaisen sisäistä tai sen alaista hallintoa koskevasta asiasta;
- 3) asianosaiselle sellaisesta asiasta, jossa hänet on laissa vapautettu suorittamasta maksuja viranomaisen toimenpiteistä tai toimituskirjoista; sekä
- 4) jos muutoksenhakemusta ei tutkita tai se raukeaa taikka jos asia aineellisia kysymyksiä osaksikaan ratkaisematta palautetaan alemman viranomaisen ratkaistavaksi.

Lisäksi mainittu maksuton suorite on asianosaiselle hänen pyytämättään annettava ote tai jäljennös toimituskirjasta tai muusta viranomaisen hallussa säilytettävästä asiakirjasta.

2 §

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joiden maksun maanmittauslaitos määrää suoritteen omakustannusarvon mukaan, ovat

- 1) rakennus- ja rantakaavan pohjakartan hyväksyminen;
- 2) kylän nimen muuttaminen;
- 3) kyläjaotuksen muuttaminen;
- 4) rekisteriyrityksen nimen muuttaminen;

- 5) lunastusluvan antaminen lunastuslain 5 §:n 2 momentin (476/1996) nojalla;

- 6) lunastuslain 59 §:n 1 momentissa (603/1977) tarkoitetun ennakkohaltuunotto-luvan myöntäminen erillisenä; sekä

- 7) lunastuslain 72 c §:ssä (476/1996) tarkoitettu erityisen oikeuden siirtäminen ja kiinteistörekisteriin merkitseminen.

3 §

Julkisoikeudellisista suoritteista perittäviä kiinteitä maksuja ovat lakiin tai asetukseen perustuva kiinteistöjen kauppahintarekisterin tietojen luovuttaminen viranomaiselle kiinteistönluovutukselta 3 mk.

Edellä 1 momentissa mainitun maksun lisäksi peritään kauppahintarekisterin tietojen luovuttamisesta aiheutuvat kustannukset.

4 §

Muut maksulliset suoritteet, jotka maanmittauslaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat

- 1) kiintopisteaineistot;
- 2) ilma- ja satelliittikuva-aineistot sekä niiden julkaisuluvat;
- 3) maastokartta-aineistot ja kartastot sekä niiden käyttöoikeuksien luovutukset;
- 4) paikkatietojen yhteiskäytön palvelut;

5) ohjelmistot ja niiden käyttöoikeudet;
6) muut kiinteistöjen kauppahintarekisterin
kuin 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetut
suoritteet;

7) koulutuspalvelut;
8) konsultointipalvelut ja selvitykset;
9) todistukset;
10) otteet ja jäljennökset;
11) asiakirjojen ja muun aineiston lähet-
täminen ja postitus;

12) tilauksesta suoritettavat toimialaan kuu-
luvat suoritteet, jotka ovat muita kuin 1—11
kohdassa mainittuja suoritteita;

13) maanmittauslaitoksen hallitsemien tilo-
jen, kaluston ja välineiden tilapäinen käyttö;

14) julkaisut; sekä

15) muut edellä mainittuihin verrattavat
suoritteet.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä
tammikuuta 1997, ja sillä kumotaan eräiden
maanmittauslaitoksen suoritteiden maksulli-
suudesta, maksuperusteista ja suoritteista
perittävistä maksuista 21 päivänä joulukuuta
1994 annettu maa- ja metsätalousministeriön
päätös (1292/1994).

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa
voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyt-
tämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maanmittausneuvos Raimo Vajavaara

N:o 1203

Liikenneministeriön päätös
merenkululaitoksen maksullisista suoritteista annetun liikenneministeriön päätöksen
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeriö on
muuttanut merenkululaitoksen maksullisista suoritteista 28 päivänä joulukuuta 1994 annetun liikenneministeriön päätöksen (1511/1994) liitteessä 1, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1995 olevassa päätöksessä (1786/1995), olevat luotsausmaksuja koskevat kiinteät maksut siten kuin oheisessa liitteessä on esitetty.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1996

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

Apulaisosastopäällikkö,
toimistopäällikkönä Raimo Kurki

N:o 1203

Liite 1

LUOTSAUSMAKSUT

Luotsausmaksut kannetaan markkoina seuraavan taksan mukaisesti:

LUOTSAUSTAKSA

Luotsattavan aluksen netto- vetoisuus (yli-enintään)	Luotsatun matkan pituus meripeninkulmissa (mpk)						
	1—10	11—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
0— 200	1 150	2 000	2 750	3 600	4 400	5 600	7 600
200— 1 000	1 450	2 400	3 200	4 250	5 100	6 500	8 650
1 000— 3 000	1 750	2 850	3 850	4 950	6 000	7 600	9 850
3 000— 6 000	2 150	3 450	4 700	5 900	7 100	8 950	11 400
6 000—10 000	2 400	4 000	5 400	6 750	8 250	10 200	12 900
10 000—20 000	3 000	4 750	6 450	8 000	9 550	11 900	15 000
20 000—30 000	3 500	5 600	7 600	9 400	11 200	13 900	17 300
30 000—40 000	4 050	6 550	8 700	10 800	12 800	15 800	19 600
40 000—50 000	4 600	7 450	9 850	12 200	14 500	17 900	21 900
50 000—60 000	5 150	8 350	11 000	13 500	16 100	19 900	24 200
60 000—	5 650	9 250	12 200	15 000	17 700	21 800	26 500

Lisämaksu jokaiselta 100 meripeninkulmaa ylittävältä alkavalta meripeninkulmalta on 300 markkaa.

Luotsausasetuksessa (393/1957) säädetty odotusraha on 1 200 markkaa kultakin kuudelta ensimmäiseltä tunnilta. Kultakin seuraavalta tunnilta odotusraha on 600 markkaa.

Kun kaksi luotsia joko määräysten mukaisesti tai pyynnöstä toimittaa luotsauksen,

kannetaan luotsausmaksu 50 prosentilla korotettuna.

Kun alus, laite tai lautta kulkee Saimaan kanavassa tai Saimaan vesistöalueella, peritään edellä mainituista luotsausmaksuista 50 prosenttia.